

курса к курсу; обобщаются требования относительно профессионального самовоспитания; определено содержание профессиональной готовности как отражение цели педагогического образования, аккумулированной в профессиограмме.
Ключевые слова: профессия, профессиональное самоопределение, профессиональное самовоспитание, профессиограмма, учебная деятельность, адаптация студента.

Ruskulis L.

Professional self-determination of the future teacher of Ukrainian language: challenges, problems, difficulties

The article deals with the problem of transition from teenage to adolescence, including a sharp break of internal position, change of attitude towards the future, the choice of the future profession of teacher of Ukrainian language; emphasizes that it is very difficult and important step, because of the correct choice of profession depends the future of person, his self-realization, life satisfaction; analyzed study as a leading training activity; characterized the concept of professional self-determination as a multidimensional and multistep process in which an allocation problems of society and the formation of individual lifestyle, and its feature is determined focus on prestige professions, elite, the need of rapid career, wealth; determined psychological and individual psychological factors that form the basis of professional self-determination, including psychological preparedness and unpreparedness; describes the dynamics of professional motivation, which is quite complex and varies from course to course (emphasis on overcoming difficulties in the adaptation of first-year students); summarizes the requirements for professional self-training of student, which begins with understanding the difference between perceptions of themselves as future professionals and their real possibilities; defined system of motives and sources underlying the professional self; drawn attention to the problem of separation of students in higher education institutions in terms of responsible attitude to this type of activity (indeed responsible, irresponsible and performers); defined the content of professional readiness (it includes highlighting the psychological, physiological readiness and scientific-theoretical and practical training as a professional basis) as a reflection of the purpose of teacher education that accumulated in profессиограм, which is kind of roster that includes a set of personal and business features socio-political, psychological, pedagogical and technical expertise necessary to perform teachers daily professional duties.

Key words: profession, professional self-determination, self-education professional, profессиограм, learning activities, student adaptation.

Подано до редакції 10.10.2014.

УДК37.013.011.3. 015. 311 – 051 :796/799

© 2014

Сококонь О.А.

**ПЕДАГОГІЧНА МАЙСТЕРНІСТЬ ВИКЛАДАЧА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ
ПРИ КОРЕКЦІЇ МОРАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ**

У статті розглядається проблема педагогічної корекції моральної поведінки майбутніх фахівців. Проблема підготовки підростаючого покоління до участі в розбудові суспільного життя є актуальною і пов'язана з необхідністю розв'язання важливих наукових і практичних завдань сучасної педагогічної науки. Автором розроблена власна методика педагогічного впливу, чітко передбачені та поступово вдосконалені конкретні завдання дослідження у формуванні пріоритетних позитивних рис особистості юнаків та дівчат та вироблені критерії їх оцінки викладачами фізичного виховання в системі сучасної професійної освіти. Постає нагальна потреба створення системи моральної поведінки студентської молоді у вищих навчальних закладах, яка б працювала на засадах формування національної гідності, почуття поваги до викладацького складу, прихильності до розбудови національної державності, усвідомлення важливості спрямування особистих дій, вчинків, відповідно до національних інтересів.

Ключові слова: педагогічна майстерність, фізичне виховання, моральна поведінка, майбутні фахівці.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Сьогодення вітчизняного суспільства характеризується труднощами та кризами в усіх сферах життя, які призводять до криз та проблем в галузі освітньої діяльності. Проблема підготовки підростаючого покоління до участі в розбудові суспільного життя є актуальною і пов'язана з необхідністю розв'язання важливих наукових і практичних завдань сучасної педагогічної науки. Свідченням цього є прийняття на державному рівні упродовж останнього десятиліття ряду нормативно-правових і законодавчих документів, зокрема Державної національної програми «Освіта» (Україна XXI століття), яка має такі напрямки: забезпечення моральної готовності всіх громадян до здобуття освіти; утвердження принципів загальнолюдської моралі, правди, справедливості, патріотизму, доброти, працелюбності, інших добродійностей; органічне поєднання навчання і виховання з метою забезпечення морального та фізичного розвитку. Національна доктрина розвитку освіти України у XXI ст. націлює на реалізацію аспекту «Істотне зростання духовно-морального потенціалу особистості та суспільства»; законів України «Про соціальну роботу з дітьми та молоддю», «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні». Комплексна програма з фізичної культури для вищих навчальних закладів одним із головних завдань ставить виховання загальнолюдських моральних цінностей, формування понять, що турбота про здоров'я – це не лише особиста справа, але й громадянський обов'язок.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Аналіз численних сучасних методик підготовки компетентних спеціалістів різних сфер людської діяльності (політичної, економічної, релігійної, культурно-освітньої тощо) свідчить про інтерес науковців та практиків до

використання загально визнаних етичних норм та правил поведінки як необхідної умови успішності в цих сферах професійної діяльності (за Е.А. Клімовим).

К.Д.Ушинського головне місце в розвитку особистості відводив вихованню моральності, які він вважав більш важливими, ніж розвиток розуму, бо саме вони роблять людину гуманною, чесною, скромною, формують повагу до старших, відчуття власної гідності, почуття обов'язку. З наведених міркувань К.Д.Ушинський робить кілька важливих висновків, а саме:

1) виховання має основну особливість, оскільки воно здійснюється в процесі діяльності самої дитини і поза такої діяльності виховання не можливе;

2) діяльність дитини – це її праця, основними видами якої є гра, навчання, позаурочні заняття [7, с. 128].

Педагогічні твори відомого вченого П.Ф.Лесгафта відображають погляди на розвиток особистості в процесі занять фізичною культурою. У праці «Керівництво фізичною освітою» обґрунтовується головна мета школи, яка полягає у сприянні розвитку логічного мислення юнацтва, допомагає зрозуміти мету фізичної освіти, вчить свідомо підходити до перевірки вироблених ним ідей і до занять фізичною культурою. Особливістю наукової праці П.Ф.Лесгафта є спроба визначити такі періоди у розвитку:

1) період емпіричний – базується на спостереженні й досвіді;

2) період схоластичний – полягає у виробленні зовнішніх прийомів і звичок;

3) період науковий – вимагає застосування індуктивного методу і досвіду при перевірці засвоєних знань [4, с. 24].

Дослідженням фізичного розвитку особистості також займався В.О.Сухомлинський, який писав, що «майстерність виховання ми вбачаємо в тому, щоб години, вільні від навчання і фізичної праці, були сповнені живої, хвилюючої думки, глибоких моральних, інтелектуальних почуттів» [6, с. 147].

У посібнику «Теорія і методика фізичного виховання» особлива увага наголошується на те, що при формуванні особистості необхідною умовою є поєднання свідомості, поведінки і почуттів. Педагогіка фізичної культури базується на факті, що розрив моральних категорій призведе до значних втрат у реалізації цілісного процесу виховання. Отже, розвиток пріоритетних позитивних рис особистості в процесі занять фізичною культурою є однією із актуальних проблем сучасної педагогіки.

Формулювання цілей статті... Мета даної статті полягає у визначенні впливу викладача фізичного виховання на моральну поведінку студентської молоді, визначені засоби і методи педагогічного впливу.

Виклад основного матеріалу дослідження... Педагогічний вплив при викладанні фізичного виховання для сучасної молоді, спрямований на формування позитивних якостей особистості, складається з багатьох взаємопов'язаних між собою елементів (форм, засобів, методів), що вирішують завдання виховання моральної поведінки, свідомості, волі та характеру. Ці завдання в процесі занять фізичним вихованням і спортом вирішуються в діалектичній єдності і взаємозв'язку з урахуванням вікових особливостей юнацтва. Теорія і практика вітчизняної педагогіки визнає, що провідним фактором у вихованні особистості є моральні відносини, які проникають у різні сфери життя та діяльності юної людини, впливаючи на її суспільне обличчя, життєву ситуацію, взаємозв'язок із колективом та самооцінку [2, с. 47].

Викладач обирає форми, засоби і методи педагогічного впливу і використовує їх у співвідношенні з принципами: єдність навчання і виховання; виховання через активну діяльність, єдність виховання і самовиховання [4, с. 143]. Процес виховання моральної поведінки може здійснюватися з використанням різноманітних засобів, основними з яких є: моральна освіта; організація морального досвіду; моральна стимуляція [4, с. 138].

Саме моральна освіта є дією викладача, спрямованою на формування моральної поведінки, моральної свідомості, моральних понять і переконань. Основним методом реабілітаційно-педагогічного впливу на моральну поведінку є переконання, яке здійснюється у формі групових та індивідуальних етичних бесід, інформаційних повідомлень, лекцій на морально-етичні теми, диспутів, конференцій та спортивних вечорів.

Педагогічно правильно організовані заняття фізичними вправами, що приносять вихованцям емоційне задоволення, справжня школа морального досвіду. На таких заняттях, як правило, широко застосовується багаторазове повторення дій, поступово ускладнюється принцип їх виконання, що привчає вихованців долати труднощі, діяти в колективі та для колективу, бути дисциплінованим, самостійним.

Деякі викладачі фізичної культури вважають, що в процесі занять фізичними вправами виховання молоді відбувається автоматично, але це велика помилка, адже тільки той педагог досягає успіху у вихованні підростаючого покоління, який на кожному занятті ставить виховні завдання та вирішує їх за допомогою різноманітних засобів та методів впливу.

Колективна оцінка вчинку – найефективніший спосіб впливу на особистість юної людини. Перш ніж використовувати цей педагогічний прийом, викладач повинен розв'язати досить важке завдання – створити дружній колектив, здатний накопичувати моральний досвід на основі самоуправління.

Виховання студентської молоді в процесі занять фізичною культурою та спортом – це важкий педагогічний процес, в якому виникають непередбачені ситуації, що потребують оперативного вирішення. Ефект виховного впливу буде значно вищий, якщо в процесі занять викладач використовує всі засоби виховання моральної поведінки – моральну освіту, моральний досвід і моральне стимулювання в комплексі, яке повинно ґрунтуватися не тільки на теоретичних положеннях, але й на особистому прикладі педагога. Виховання моральної поведінки в процесі навчання – це суперечливий процес, коли відбувається активне формування не тільки організму, але й психічних рис особистості, поглядів переконань, свідомості.

При цьому слід урахувати, що юнацький віковий період характеризується значними й глибокими змінами в організмі людини на шляху до біологічної зрілості, статевого дозрівання. Основне новоутворення в особистості юнаків та дівчат – це становлення їх самостійності у вирішенні деяких практичних завдань, прийняття самостійних рішень. Звідси й випливають вимоги – визначити їхнє право на дорослість. У процесі занять фізичною культурою та спортом у молоді формується моральна свідомість, активність, колективізм, відповідальне ставлення до праці й навчання, чесність, відважність і любов до Батьківщини, прагнення бути сміливим, загартованим, бажання досягти спортивної досконалості. Молодь вимагає розуміння себе, як особистості, самоствердження шляхом відстоювання власної думки. Необхідна особлива увага з боку сім'ї, вчителя й тренера, чуйність і тактовність до всіх хвилювань і труднощів, які переживає молодь. У цей час уже можна доручати проведення розминки на занятті, допомагати в керівництві групами ЗФП, в організації та проведенні змагань.

Пізнавальний інтерес юнацтва може бути надзвичайно різноманітним – від сучасної до класичної музики, від занять спортом до написання віршів, що створює умови для формування всебічно розвиненої особистості. У процесі навчання відбувається швидке вдосконалення мислення, проявляється здатність до абстрагування. Юнаки і дівчата засвоюють наукові знання, вміють оперувати ними, можуть робити власні висновки. Різні за своїм змістом потреби юнацького віку визначають велике прагнення до фізичного й спортивного вдосконалення, вимагають значних вольових зусиль. Можна провести диференціацію спортсменів у залежності від інтересів, переконань та ідеалів. У наш час значно підвищується інтерес до суспільно політичного життя міста, країни. Для юнацького віку характерний розвиток всіх видів пам'яті, що дає можливість використовувати різноманітні засоби й методи для вдосконалення проявлених спортивних здібностей. Розвивається теоретичне мислення, пов'язане з високим рівнем абстрагування й узагальнення, що дозволяє також більш широко використовувати літературу в цілях самовдосконалення. Юнаки і дівчата більше співвідносять свої мрії з дійсністю, конкретизують діяльність і уявлення в плані співвідношення образів уяви й своїх можливостей.

Моральні почуття стають більш змістовними, а їхнє зовнішнє вираження – більше відповідає встановленим нормам поведінки. Виховання моральної поведінки вимагає кмітливості, постійних затрат часу і духовних сил, спеціального знання і майстерності. І хоча виховання моральної поведінки здійснюється в межах загальної педагогічної діяльності, від викладача вимагається особливе вміння передбачено посилювати зв'язок різноманітних сторін життя юнацтва з моральними нормами і вимогами, тонко й тактовно звертаючи на них увагу вихованців. Тільки таким чином він зуміє поступово розкрити їм сутність цих норм, націлити й привчити юнацтво до їх виконання в щоденній діяльності і поведінці.

В.І.Лозова, Г.В.Троцько, розкриваючи сутність моральної поведінки, доводять, що визнання загальних правил поведінки, знання основних категорій – ще не показник моральної культури особистості. Знання повинні знайти форму виявлення в діяльності, спілкуванні, відбиваючи глибину засвоєння норм поведінки і здатність втілювати їх у життя. Отже, найголовніше завдання виховання особистості – вироблення стійких позитивних мотивів поведінки, вміння діяти в будь-яких обставинах відповідно моральних норм поведінки [4, с. 137].

Ефективність виховання моральної поведінки залежить від вдалого вибору впливу на конкретну особистість і від того, як до нього ставиться вихованець. Викладачеві слід зробити все можливе, щоб відчувалася довіра, турбота, справедливість вимог до юнацтва і тільки тоді вона сприйметься і буде дотримуватись. Вивчити власну виховну діяльність означає, перш за все, розкласти її на складові, а для цього необхідно зважити й оцінити найдрібніші деталі своєї повсякденної роботи. І слово, і діло, і приклад можуть бути передбачені завчасно – заплановані, а можуть використовуватись експериментально під впливом конкретних обставин. Готовність вихованців сприймати впливи педагога і чинити в співвідношенні з ними залежить від особистих якостей і професійної майстерності педагога, від впливу колективу і навколишнього середовища, від рівня морального розвитку молоді.

На перший погляд, багатопланова діяльність потребує наполегливої роботи педагога, якщо він не володіє методикою аналізу своєї діяльності саме в процесі здійснення морального виховання. В основі методики виховання лежать переконання, за допомогою яких можна судити про результати засвоєння того, що вклав педагог у вихованців. Механізм здійснення педагогічної діяльності розкривається через систему виховних впливів на вихованців. Характер цих впливів, їх зміст, форма, спосіб доведення до свідомості молоді залежить і від умов морального виховання, вихованості студентів, особистості і професійної підготовки педагога до організації цього

процесу. Чим краще підготовлений педагог до своєї праці, тим ефективніше кожне його намагання, спрямоване на вихованців і, навпаки, чим яскравіший і глибший кожен вплив, тим вищий ступінь педагогічної майстерності.

Отже реальна поведінка юнацтва (вчинки, дії, слова, емоції), сила впливу колективу на особистість кожного вихованця і характеристика виховних впливів педагога – ось три основних показники, які, на нашу думку, достовірно відображають виховну ефективність діяльності педагогів, спрямовану на формування моральної поведінки молоді. Спираючись на ці показники, педагог може в будь-який момент оцінити свої досягнення в моральному вихованні юнацтва, а якщо він зробить такий самоаналіз постійним, тоді буде завжди забезпечений знаннями про якість власної праці. Потрібно тільки здолати психологічний бар'єр недооцінки значення дослідницької діяльності, яка невід'ємно побутує в середовищі викладачів.

Висновки... Аналіз філософської, психолого-педагогічної літератури і практики дає підстави зробити висновок, що моральна поведінка є основою особистісної і професійної культури юнацтва, найголовнішим компонентом духовного життя, яка визначає досягнення в оволодінні основами моралі, становить мету і результат морального виховання. Звідси визначаємо зміст моральної поведінки як сукупність моральних імперативів особистої і професійної етики згідно з моральними принципами суспільства. Установлено, що моральна поведінка є результатом морального виховання, якісна характеристика морального розвитку й моральної зрілості особистості.

Система діяльності викладача фізичного виховання на заняттях та в позанавчальний час повинна включати такі аспекти:

- а) формування моральної свідомості юнацтва з урахуванням умов життя в нових ринкових відносинах;
- б) формування досвіду поведінки на основі позитивних загальнолюдських рис;
- в) виховання моральних почуттів та національної гордості на основі спортивних традицій;
- г) педагогічна майстерність викладача в процесі занять фізичними вправами;
- д) поєднання фізичного і розумового інтелекту молоді, працелюбності, естетичних смаків.

Таким чином порівняльний аналіз наукових першоджерел та посібників дає змогу розробити власну методику педагогічного впливу, чітко передбачити та поступово вдосконалювати конкретні завдання дослідження у формуванні пріоритетних позитивних рис особистості юнаків та дівчат та вироблення критеріїв їх оцінки викладачами фізичного виховання в системі сучасної професійної освіти.

Перспективи подальших наукових розвідок у цьому напрямку передбачають розробку такої системи виховання моральної поведінки у вищих навчальних закладах, котра працювала без додаткового неймовірного ентузіазму викладачів і яка давала б радість від рухів.

Література

1. Азаров Ю.П. Мистецтво виховання: /Ю.П. Азаров. – М.: Освіта, 1985. – 448 с.
2. Ашмарин Б.А. Теория и методика педагогических исследований в физическом воспитании / Б.А.Ашмарин. – М.: Физкультура и спорт, 1978. – 223 с.
3. Ващенко Г.Г. Виховний ідеал: Підручник для педагогів, вихователів, молоді і батьків / Г.Г. Ващенко. – Полтава: Полтавський вісник, 1994. – 192 с.
4. Лесгафт П.Ф. Керівництво фізичною освітою / П.Ф.Лесгафт. – К.: Радянська школа, 1988. – 184 с.
5. Лозова В.І. Троцько Г.В. Теоретичні основи виховання і навчання // Навчальний посібник для студентів педагогічних навчальних закладів / В.І. Лозова, Г.В. Троцько. – Харків: ОВС, – 1997. – 338 с.
6. Сухомлинський В.О. Вибрані твори в 5ти томах. Т.1. / В.О.Сухомлинський – К.: Радянська школа, 1983. – 654 с.
7. Ушинський К.Д. Вибрані педагогічні твори: в 2-х т. Т.1. / К.Д. Ушинський – К.: Радянська школа, 1983. – С. 128-134.

Согоконь Е.А.

Педагогическое мастерство преподавателя физического воспитания при коррекции морального поведения будущих специалистов

В данной статье рассматривается проблема педагогической коррекции морального поведения будущих специалистов. Проблема подготовки подрастающего поколения к построению общественной жизни является актуальной и связана с необходимостью решения важных научных и практических заданий новейшей системы педагогической науки. Автором разработана методика педагогического влияния, четко усовершенствованы конкретные задания исследования при формировании приоритетных положительных качеств личности современной молодежи и сформированы критерии их оценки в системе профессионального образования. Система коррекции морального поведения студенческой молодежи высших учебных заведений должна быть направлена на формирование национальной гордости, формирования уважения к преподавательскому составу, активному участию в жизни страны, осознания важности направленности личных действий, соответственно национальных интересов.

Ключевые слова: педагогическое мастерство, физическое воспитание, моральное поведение, будущий специалист.

Sogokon E.

Pedagogical skills of the teacher of physical education in the correction of moral conduct future professionals

In this article the problem of pedagogical correction of future specialists' moral behavior is discussed. The problem of growing up generation's preparation to participation in development of social life is actual and connected with necessity of solving important scientific and practical tasks of modern pedagogical science. The author has elaborated his own methodology of

pedagogical influence, accurately foreseen and gradually improved concrete tasks of investigation in prioritized positive traits of young girls and boys formation and worked out measures of their estimation by physical training teachers in modern professional education system. There is a strong need in creation of student youth moral behavior in higher education establishments system, which would work in terms of national dignity formation, respectful attitude towards lecturing staff, devotion to national identity development, realizing of importance of individual actions, behavior, accordingly to national interests, direction.

Student youth upbringing during physical training lessons and going in for sports is difficult pedagogical process, in which appear unpredictable situations, that need immediate solutions. The effect of educational influence will be significantly higher, if during lesson teacher uses all methods of moral behavior upbringing – moral education, moral experience and moral stimulation as a whole, which must be based not only on theoretical foundation, but on pedagogue's individual example. Upbringing of moral behavior in educational process is contradictory procedure, when not only active organism development is taking place, but psychological traits of individuality, own points of view, conviction, consciousness.

So, real student youth behavior (actions, words, emotions), power of collective influence on every student's individuality and characteristics of pedagogical educational influences – there are three basic factors, which, in our opinion, accurately reflect upbringing effectiveness of pedagogical work, directed on youth moral behavior formation. Resting on these factors, the pedagogue can estimate his achievements in moral upbringing of youth in any moment, and if he will make this self-evaluation permanently, he will be always provided with knowledge about quality of the own work. It is necessary just to overcome psychological barrier of underestimation of investigation work, which is irreplaceable part of pedagogical daily life.

Key words: pedagogical skills, physical education, moral behavior, future professionals.

Подано до редакції 12.10.2014.

УДК 378:78 (07)

© 2014

Ці Сянбо

КОНТЕКСТНИЙ І КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХОДИ ЯК МЕТОДОЛОГІЧНЕ ПІДГРУНТЯ ФОРМУВАННЯ ХУДОЖНЬО-ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАКАЛАВРІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА

У статті розглядається проблема формування художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва як процес його закономірної, якісної зміни, переходу з одного стану в інший, більш досконалий (від старого якісного стану до нового, з нижчого рівня на вищий).

Контекстний та компетентнісний підходи є концептуальною основою процесу формування художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва у таких позиціях: 1) діяльнісна домінанта засвоєння знань і художньо-творчого досвіду; 2) змістовотворча категорія "контекст" відображає вплив художньо-творчих і соціально-культурних умов на виконавську підготовку студента, сенс художньо-творчої діяльності, її процес і результати.

Ключові слова: художньо-творчий потенціал, бакалавр музичного мистецтва, контекстний підхід, компетентнісний підхід.

Постановка проблеми у загальному вигляді... Актуальність проблематики становлення творчої особистості на сучасному етапі викликана певним соціальним замовленням, змінами, що відбуваються в соціокультурному просторі. Безперечним є факт, що творча особистість знаходиться у вигіднішому положенні щодо людей, які користуються стандартними, усталеними методами. Це пов'язано, у першу чергу, зі здатністю такої особистості до саморозвитку в будь-якому напрямку, успішно підвищувати власний рівень діяльності, раціонально і швидко впроваджувати прогресивні технології, і в такий спосіб відчувати емоційний комфорт від проявленої ініціативи, творчості.

Сформованість художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва можна вважати одним з показників успішності вищої мистецької освіти. На тлі загальних процесів гуманізації і гуманітаризації освіти, зміни ціннісних парадигм, зростаючого пріоритету особистісно зорієнтованих підходів, що підкреслюють суб'єкт-суб'єктний аспект педагогічної взаємодії, це завдання стає ще більш актуальним. Особливу значимість йому додає і виразне соціальне замовлення на підготовку фахівців, що володіють потенціалом художньо-творчого саморозвитку та самоактуалізації у творчій праці.

Аналіз досліджень з проблеми показав, що формування художньо-творчого потенціалу особистості здійснюється, по-перше, екстенсивним шляхом – у процесі становлення особистості, під впливом соціального і біологічного розвитку, навчання, цілеспрямованого художньо-творчого розвитку, який, безумовно, є необхідним, але недостатнім; по-друге, інтенсивним шляхом – в процесі мобілізації наявних потенцій для вирішення значущих для особистості художньо-творчих завдань, за допомогою педагогічного впливу, що стимулює власну художньо-творчу активність особистості.

В основу методики формування художньо-творчого потенціалу бакалавра мистецтва покладено ідею контекстного навчання, а конкретніше контекстний і компетентнісний підходи, де перший є концептуальною основою реалізації другого [1, с. 69].

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми...

Необхідність підвищення ефективності управління процесом формування художньо-творчого потенціалу бакалаврів музичного мистецтва в умовах навчального процесу підкріплюється висновками сучасних науковців щодо контекстного та компетентнісного підходів як цементуючого елемента в структурі цілісного навчального процесу.